

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SKÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 8 korona. Fél évre 4 korona. Negyed évre 2 korona. — Egyes szám ára 16 fillér. — Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.</p>	<p>Felelős szerkesztő: Dr. Essösy Béla.</p> <p>Kiadó tulajdonos: Glattstein Adolf.</p>	<p>ELSI PÉNZEK, reklamációk A lap szel közlemény</p> <p>etések a kiadóhivatalhoz endők. e vonatkozó minden esztőhöz küldendők.</p>
--	--	---

Halottak napja.

(ó.) Az élők minden istenáldotta nap, csak egy nap az esztendőből a halottaké. Pedig sokkal többen vannak azok, a kik „voltak”. És a föld szakadatlan temető és nincs lépés, melyet ne elporlott embereken tennénk, a kik már „por és hamu”.

A siető, a rohanó élet egy emberöltőre még megkíméli a temetőt; de nem is kell hozzá hosszú élet, hogy az ember lássa, mint veszi a szántó vető ember újra munkába a régi temetőt, vagy mint emelkedik gyárkémény a sirok helyén. Hiába! Az élet oly követelő. A halott pedig olyan csendes és mindennel megbékülő. Pedig, úgy lehet, míg az az utolsó „sóhaj” nem kelt utra fagyos ajkán, micsoda lázongó, micsoda türelmetlen érvényesülni akaró ember volt.

A halál mindent kiengesztel. Mert valamennyien részesei vagyunk. És ha mondjuk is, és ha érezzük is, hogy „féljük, rétegjük a halált” — a hogy az élet küzdelmei nehezebbek és a hogy az élet kelyhéből már eleget hörpintettünk, — eljutunk arra a melankolikus gondolatra, melyet a budai így fejez ki: „odalent már nem fáj semmi.”

És mégis! Most az ő napjukon, a halottak napján valami lelki megigazulással lépünk át a mulandóság kapuját. A sirokon kigyúlt fény a feltámadást simbolizálja, a hulló köny pedig azt, hogy a ki jól élt, an-

nak sirján a kegyelet virága nem fagyott el. Hogy éri ezt a halott? Halottak napján a temető borongó hangulatában, melyet az ősz hervadó melankoliája is tövel és táplál, — úgy érezzük, hogy a halott tud erről.

Szerencsétlen ember, kinek sirján a kegyelet nem gyújtott mécses. Ugy kell gondolnunk, hogy élete is olyan csupasz, virágtalan, örömtelen volt, mint sirja. Pedig mit ér ez a rövid, veritékes élet, ha meg nem enyhíti a szeretet.

És az az igazi szeretet, mely túléli az embert. A sirra helyezett virágok enyhület a szívnek és minden van benne a mi nemes, emberi: gyöngédség, szeretet, hit és imádság.

Valóban nem az életért küzdünk, hanem a szép halálért.

Halottainknak legyen csendes nyugalma, az élőknek enyhülete, és az e napokban a temető kapuján kilépő szárlása föl könnyeit.

Közüljön becsülettel az úgy is elkerülhetetlen szép halálért.

Temetőben.

A tömegnek esztétikai nevelésénél nincsen alsóbb rangu helyünk a temetőnél, mondotta még nem is oly régen Mikszát egyik velem való beszélgetése közben. Mert tisztább saruval és hangulatra fogékonyabb lélekkel még a templomba se lép az ember

annyira, mint a temetőbe. A templom misztikus. Pillérei felérnek az égig. A sirkeresztek ellenben csak az ember szívéig érnek, de aztán ott benyilálnak. Itt nyugszik ez az ismerős. Ki hitte volna, az a fürge ember. Ott nyugszik a másik, aki még egy hét előtt azzal a szívvel bucsuzott ezrekre menő ünneplőitől: „Menjenek haza és mondják meg hogy láttak egy boldog embert.” Pedig „halála előtt senki sem boldog, mondotta Solon és Mikszáth is meggondolhatta volna, hogy előtte áll a mármaros mandátumszerzés.

Most már ő is halott. És jeltelen halott mint annyian. A kerepesi temető a mi Pantheonunk s a tiz újunkon el tudjuk mondani, akinek érdemihez méltó siri fája van. Arany János szarkofágja talán csak nem az? Nemcsak hogy nem művészi, de még a zordanan banális sarkofaragónak is szánalmas mesterkedéséről tudnók be. Vagy a régiék „nemzeti áldozatkészségből” való emlékei, az Egressy, Laborfalvy Vahót emlékei? Mily szegények és mily együgyűek! Itt ugyan az ember nem állhat meg hangulatos kegyelettel. Ezeknél egy gránit piramis már igazán többet mond, mint a banális lant, lárvá, hogy több ilyen lehetetlen szót fel ne halmozzak. Polónyi Géza egyszerű közember volt akkor mégis apai bánatában mily monumentális emléket tudott az Ilona leányának emelni! Hát Csukásinak a hitvese milyen „kőbe véselt fájdalmat” helyezett a sirdombra.

A Szécsényi Hirlap eredeti tárcája.

Vergődés.

Megaláztad meggyőitrted
Az én fájó szívemet
Pedig tudtad, hogy igazán
A lelkemből szeretlek.

Mennék innét messze, messze,
Hová nem jó rólad hír se,
De úgy érzem, mindhídha!
Oda is kísérne engem
S ott is égetné a lelkem.
Szemeidnek lángsugára.

Dóra.

Irta: Ifj. Száder Gyula.

— Elmondok néked egy esetet — beszélte egy színész barátom, — egy szegény kis kardalosnőnek, Dórának történetét . . . Aztán lehajtott egy korty feketét, s mintha csak gondolatait iparkodna összeszedegelni, vagy mintha — talán — megindulását szeretle volna eltitkolni előttem, — fejét kissé elfordítva, — a nagy, magas, kávéházi abla-

kokon keresztül, elmélázva nézett maga elé a semmiségbe . . .

Ugy őszfelé járta . . . Nagy esőcseppek ütődtek az ablakhoz s — dacára a vasárnapi délutánnak — csak egyedül voltunk . . .

Végre hozzám fordult ismét. Meggyújtotta elaludt ötös szivarját, egy-kettőt szipantott belőle s halkán megkezdte elbeszélését:

Körülbelül három éve lehet — mondotta. Egy társulatnál voltunk én is, Dóra is. Én komikát játszottam, ő karban énekelt . . . Ha jól emlékszem — talán — kétszer volt neki valamire való szerepe, valami kisebb féle drámai szerep . . .

Igénytelen leány volt nagyon . . . Havi harmincöt forint fizetést kapott s ebből kellett eltartania öreg, keresetnélküli édesanyját s a kis — tizenhat év körüli — Annuskát, a nővérét is . . . Nagyon szűken éltek, nagyon, de nagyon szegények voltak, mert Dóra becsületes, tisztességes és jó leány volt . . .

Mindenben előtört társaitól . . . Mint említém, ez volt oka szegénységüknek is . . . Nem ismert soha egy férfit, — még színész társaival is csak ritkán beszélt. Furcsa természete volt nagyon, nem színésznek szüle-

tett s én ezt, ezt a természetet szerettem benne legjobban . . .

Nagy ritkán beszéltem vele én is, legfeljebb a próbákon s a szünórák alatt vált-hattam vele egy-egy szót . . .

Hisz nem nagyon érdekelt engem ez a leány vagy talán magammal akartam elhiteitni, talán magamnak akartam bebeszélni ezt, Nem tudom . . . Mert nálunk színészeknél az úgy van . . . Nem szeretjük, nem kedveljük társnőinket csak nagyon kevesen s nevetem kikacagom magam, hogy mily hévvel kell ölelkezniem — a színpadon — ezekkel a festett képű, gyűlölt nőkkel . . .

Sokszor az örültségig voltam . . . Képes lettem volna mindenre, mindenre csak jóra nem. Mikor karomba hanyatlott valamelyik — már amint a szerepben kellett — szerettem volna előkni, előfölni magamtól, — de nem lehetett, — mert hát közönség volt előttem, nagy közönség, aki nézett, figyelt, hogy mit cselekszem, hogy mit teszek . . .

Undorodtam tőlük, undorodtam mindenkitől, csak egyet, egyetlen egyet kedveltem, csak egyért rajongtam s ez: Dóra volt . . .

És ez, ez a leány ezt nem vette észre. Ezt: ezt nem ölelhettem, nem szoríthattam

Még szerencse, hogy Kallós, Telcs, Ligeti az utóbbi években a siremlékek művészi elkészítésére vállalkoztak. Klapka, Irányi, Gerlóczy, Falk így kaptak igen szép és megtekintésre érdemes síri emléket.

Am mégis a besüppedt sírok vannak többségben. A korhadt fakeresztek, a jeltelemek. De talán egy besüppedt sír nem oly bántó, mint Jókaié. Az ember nem képes megérteni, hogy miért tudta azt a nagy irodalmi alakját kora elfelejteni? Mert elfelejtette, Zedlitz jut eszünkbe, a ki egy helyen így énekel:

„Ki kedveseinek emlékének él,
Nem halt az meg, csak elutazott,
Halott az, kit elfelejtének.”

E szerint nem nyugszik a Kerepesi temetőben olyan igazi halott, mint Jókai. Sirja besüppedt és a múlt évi halottak napján az egyetemi polgárok halottí órációja már koszorúllan sirjánál hangzott. Szobrára, síremlékére a lanyhán gyűlt összeg kamatos kamatra vár s nincs az a mérges orvosság, a mit nagyobb dózisban ne adnának, mint a milyen orvosságszerű dózisokban mutatkozik a magyar közönség adakozó kedve a Jókai monumentumra. Nem lehet annak más magyarázata: Jókait az a generáció nem olvassa. Ha olvasná, akkor Berend Iván, Tatrángi Dávid, Kárpáthy Zoltán és Jókai más regényhősei meghoznák az emlékezet és kegyelet koszoruját erre a süppedő, pusztasírra, melynek szürke homokrétege kegyetlen szemrehányás e haláttalan nemzedék ellen.

Általában a kerepesi temetőnek még az a része sem művészi, a hol a nemzeti kegyelet és hála állított monumentumot a hol pedig a családi szeretet kegyelele hiyná ki a kritikát, ott a „de mortibus nihil” elvénél fogva jobb ha — hallgatunk. Mert sok a hivalgás és az izléstelenség.

Nem volt szerencsém a mauzoleumokkal se. Csak a történeti kegyelet áll meg Battyányi, Deák és Kosuth monumentálisnak kívánczó emlékeinél. Ez utóbbival majd úgy vagyunk, az Erzsébet királyné emlékekkel. Több volt a rendelkezésre álló pénz, mint a

ennyit szegényes művészetünk el tudott volna költeni, hogy több természetesség lésék és kevesebb hivalgás.

Mikor a kerepesi temető sírmezőit járjuk, akkor sohajtunk föl: mulandóság földje de szegényes is vagy! Hiszen egyre másra hordja ide ezreit a kegyelet és mégis mily kevés a művészi. Mi más hangulattal járkal az ember a génuai temetőben, a hol valóban borzongós hangulatunkat enyhíti a művészet varázsa, a lány márvány, mely oly igaz könnyekről és annyi szeretetről szól beszédesen megindítóan.

V. L.

A rimóczi tűzvész.

F. hó 22-én délelőtt fél 11 órakor, mikor a szél valósággal orkánra fajulva dühöngött, felharsant városunk utcáin a tűzoltók vészkiáltása. Szinte vérfagyasztó volt a gondolata is, hogy ilyen itélet időben tűz ütött ki s csakhamar megláttuk, hogy Rimóczi ég! Igen, a szó szoros értelmében égett az egész falu, mert alig, hogy a községi bíró szomszédságában lévő ház lángot vetett, szinte egy szempillantás alatt futott végig a tűz a falunak Varsány felé terjedő részén s 54 lakóház és 100 melléképület lángja mint egy lángtenger csapkodott, ropogva zugva rémesen az ég felé.

Az emberek a rémes pusztulástól dermedten álltak tehetetlenül a vésszel szemben s bár városunk tűzoltósága a tűz kiütése után fél óra alatt teljes felszerelésével a helyszínen termett s a környékbeli falvak lakossága nagy számban jött segítségül, a tűznek gátat vetni emberi erővel nem sikerült, míg csak az, utjában mindent felemészítve a falu végén önmagától meg nem szűnt.

A tűzet gyufával játszó gyermekek okozták.

A kár körülbelül 150.000 kor. mely csak részben térül meg biztosítás útján, amennyiben a lakóházak egy része, nemkülömben a lakóházak padlásain, pajtákban, szerűs kertekben nagymennyiségben felhalmozott kuko-

rica, takarmány és gabonafélék csekély kivétellel, biztosítva nem voltak s ezzel még a jobbmódu gazdákat is pótolhatlan veszteség érte, a szegényebb sorsuak pedig a legnagyobb nyomorba jutottak.

Nyomban meg is indult a segélyezés, melyben városunkból Velicsné Haynald Teréz urónő járt elől nemes példával s a károsultak részére 300 koronát adott át városunk főjegyzője kezéhez, ki azt a helyszínen szétosztotta, ugyanígy Strausz Józsefné urónő 50 liter tejet s Pártos József p. tábi intéző 2 méter mázsas lisztet bocsátott a legnagyobb szükségét szenvedők közötti kiosztásra.

Valóban nemes emberbaráti szeretetről tanuskodnak ezen jótétemények, melyeknek elismerése, jutalma a kétségbeesett szűkölködők hálátelt szívének áldó imádsága.

Vajha minél többen követnék a felsorolt lelkes adakozók példáját! Ezuton is kérjük, lapunk t. olvasó-közönségét hogy tehetsége szerint siessen segítségére filléreivel a tűz károsultjainak. Könyöradományok a rimóczi körjegyző címére küldhetők.

H I R E K.

A Köszegi féle talajmívelő gép bemutatása. Gazdaközönségünk tudomására hozzuk, hogy a Földmívelésügyi Miniszter rendelkezése szerint a Köszegi-féle talajmívelő gép bemutatása (motoros magánjáró) Szécsényben 1910 október hó 29—30—31. napján lesz megtartva, közvetlen a vasuti állomás mellett (Emódi Testvérek bérletén.) A talajmívelő gép működését október hó 29-én reggel kezdi meg s már ez időtől kezdve megtekinthető lesz. a Nógrádvármegyei Gazdasági Egyesület azonban a gép megtekintésére és tanulmányozására csoportos kirándulást rendez, melynek találkozási helye 1910. október 31-én reggel 8 órakor a szécsényi vasuti állomás.

A Köszegi-féle talajmívelő igen nagy fontossággal bír nemcsak a nagy- és közep- hanem a kisebb birtokokon is s régi vágya a gazdaközönségnek egy ily egyetemes gépet pírni, különösen a folyton nehezebbé váló

magamhoz — még a színpadon sem — ez a halvány, szőke, kedves nő soh sem játszott velem . . . Soha . . .

No de menjünk sorjában.

Igen, nagyon tetszett nekem ez a szelid, becsületes, küszködő leány . . . Ezt szerettem, ezt imádtam benne, de hallgattam, eltitkoltam érzelmeimet . . .

Most, ma tudom csak, hogy mennyire szerettem, most, most tudom, hogy mennyire nélkülözöm őt . . .

Egy napon nem jött a próbára . . . Másnap sem s harmadnap megtudtam az okot.

Dóra beteg, erős láz gyötri, vért köp és köhög . . .

Kétségbe estem . . . Mi lesz ezzel a szegény leánnyal, mi lesz az egész családdal? Miből élnek?

Hiszen megkapja tiszteletét betegsége alatt is — gondoltam magamban — de harmincöt forint . . . Ebből orvost, gyógyszerert fizetni, hiszen ez rettenetes kevés . . .

Mindenféleképp jót akartam tenni s segíteni rajtuk, mert Dórát szerettem . . .

Elmenjek oda, felajánljam fizetésem egy részét, hisz ez képtelenség! Elutasít, nem fogadják el!

Jól is teszi . . . Mi címen? Vagy mondjam neki, hogy szeretem? Nem! Ezt még egy nő sem hallotta tőlem! Büszke, önértetes vagyok, ezt nem teszem. Nem . . . De hát mit? Valamit tennem kell! Valamit! Miből élnek, miből? . . .

Ily gondolatok üldöztek napokig, míg úgy egy hétre rá eltökéltem magam Dóráékhoz mentem . . .

Szívesen fogadtak . . . Láttam mint örül az a beteg leány, még mosolygott is s arcára kiült az a vészjósló halvány piros folt.

Közel voltam az örülethez . . . Szívem majd meg hasadt, amikor megláttam — Őt.

Oly de bántam, de bántam, hogy eljöttem, hogy meg kellett látnom ezt a helyet . . . Szerettem volna rohanni, futni innét. Elszökni, elmenekülni erről a helyről, hanem amint rápillantottam Dórára nem voltam képes erre.

Odaültem ágya szélére, vigasztaltam, megnyugtattam és ő csak mosolygott, mosolygott kínosan . . .

Oly miért nem térdelheltem eléje, miért nem ragadhattam meg kicsi kezét, őh miért nem sughattam fülébe: szeretem! Miért?

Tehettem volna, de nem tettem . . .

Nem . . . Mert büszke, büszke voltam s önértetes . . .

Elhalgatott. Kezeibe temette arcát, hanem egy pillanat múlva tovább beszélt . . .

Nem is tudom mikép volt, már nem emlékszem tisztán, amikor egy pillanatban odahajoltam Dórához, ahhoz a szegény beteg leányhoz s felajánlottam anyagi segítségemet.

Hanem amint kiejtettem az utolsó szót megbántam . . .

Dóra csak nézett, nézett szóllanul reám, — egyszerre felemelkedett ágyában, — arca vonaglott a kintől, a fájdalomtól s zokogva nyögte:

Sajnál? Sajnálja ezt a szegény, szerencsétlen koldus családot? Ne, ne féljen, nem kell . . . Semmi sem kell Öntől . . . Megtarthatja pénzét . . . A . . . pénzét . . . Itt elfult hangja, egy köhögési roham fogta el s zokogva esett vissza párnái . . .

Ijedten sietett hozzá édes anyja, vigasztalta, csititgatta és Annuska, a kis nővére pedig az ágy végénél állva: köténykéjébe temelve arcát sirdogált . . .

Meg voltam törve . . .

Zavarral bucsuztam el tőlük s gyötrő szívfájdalmaktól kizoztatva, kábultan futot-

munkásviszonyok között; valóban ezen gép hivatva van korszakot alkotni mezőgazdaságunkban. Felkérjük azért gazdatársainkat, hogy ezen gépbemutatón minél számosabban résztvevni sziveskedjenek.

Miniszteri köszönet. A vallás és közoktatási miniszter gróf Mailáth Géza gárdonyi nagybirtokosnak, aki a patvarci róm. kath. iskola céljaira mintegy 8 ezer korona értékű telket a rajta levő épülettel adományozott, elismerését és köszönetét nyilvánította.

A miniszteri köszönet így hangzik:

„Nógrádvármegye kir. tanfelügyelőjének jelentéséből örömmel értesültem, hogy Méltóságod a patvarci r. kat. iskola céljaira mintegy 8000 K. értékű telket s a rajta levő 1 teljesen megfelelő tantermet és tanítói lakást magában foglaló épületet adományozott. Kedves kötelességet teljesítet, midőn Méltóságodnak a népoktatás érdekében tanúsított ezen nagylelkű hazafias áldozat készségeért őszinte elismerésemet és köszönetemet nyilvánítom. Hazafias üdvözléssel Zichy miniszter.”

Házasság. F. hó 25-én tartotta esküvőjét Koren János helybeli közműves Parditka András szijgyártó leányával Erzsébettel.

Megbízás. A földmivelésügyi miniszter a borhamisításnak, a hamisított bor forgalomba hozatalának tilalmazására szóló 1908. évi 57 t.-c. 63 §. alapján Tornáczky Kálmán balassagyarmati szőlőszeti és borászati közp. felügyelőt, Nógrád, Zólyom, Liptó és Árva vármegyék területére kiterjedő hatáskörrel az idézett törvény rendelkezései alá eső italok ellenőrzésével megbízta.

Kürti Jakab kitüntetés. Kürti Jakab örökös birtokos nemcsak mint községi híro szolgált a közügyért, hanem állattenyésztésével is szép példával jár elő.

A Balassagyarmaton legutóbb tartott állatdíjazáson oly haladást mutatott tenyésztésével, hogy a bizottság különös kitüntetését érdemelte ki.

Az Augusztus sorsjáték nyereményét most küldik szét. A nyereménytárgyak legnagyobb részét Löw Sándor, Augusztus főhercegnek kaptam, rohantam onnét, ki, ki abból a házból, hogy ne hallhassam Dóra szemrehányó szavát . . .

Másnap nem mentem hozzájuk, sem harmadnap . . . Nem mertem, nem tudtam, — féltem, remegtem Dórától . . .

Eltelt egy hét, — eltelt két hét s ezen idő alatt rettenetesen sokat szenvedtem . . .

Az orvostól — bizalmas uton — minden nap értesültem a kis kardalosz állapotáról, azonban mindannyiszor lesújtó volt a válasz.

Szerinte már rég lappangott benne a baj, most egyszerre lerántotta s rombolt gyilkolt a tüdővész irgalmatlanul . . .

Kétségbe estem . . . Kétségbe ejtett Dóra állapota . . . Kétségbe ejtett szegénységük . . .

Nagyon szerettem volna könnyíteni, segíteni rajtuk, nyomoruságukon, — legalább ismeretlenül! — de hogyan?

Mióta náluk voltam, folyton törttem fejem, segíteni akartam rajtuk . . . Éjjel nappal ez forgott agyamban, míg végre egy éjszaka — épp két nappal az előtt, hogy felszedve sátorfánkat egy házzal tovább vándoroltunk volna — eldőlt:

(Vége köv.)

marai szállítja, a kitűnő híru fővárosi ékszerész szállítja s van olyan tiz elsőrendű nyeremény, mely szenzációt kelt a boldog nyerek között. Egy részük a cég József körüti üzletének kirakatában napokig ki volt állítva s állandó gyönyörködőket vonzott a csillogó, a kincseket érő kirakat elé. Löw üzlete ismerő szolidaritással méltó a Bpestre fölrándulók teljes figyelmére.

Veszélyes kedvtöltés. Nagy Lajos lakatos szécsényi lakos udvarán egy javítás alatt lévő flobert puskát próbálták ki többben. A célba lövöldözés közben a kert felé fordultak, s nem vették figyelembe, hogy a szomszédban emberek is lehetnek, amint a hogy, csakugyan ott foglalatostkodott Oláh János pimpis helybeli földműves, akit egy eltévedt golyó homlokán talált, csak a véletlennek volt köszönhető, hogy nagyobb szerencsétlenség nem történt. — Oláh János sérülése szerencsére nem veszélyes, mind a mellett jó volna, ha meggondolatlan embereknek nem adnának a kezébe fegyvert, s nem veszélyeztetnék a közbiztonságot veszélyes kedvtöltéseikkel.

Bányászercsétlenség. Etesen az Amália aknában szorgalmasan dolgozott eddig Krén Mátyás bányamunkás, hogy családját két keze munkájával eltartassa. E hó 18-án is leszált hivatása teljesítésére az aknába, de ezáltal hiába várták vissza hozzátartozói a családfentartót. — Egy váratlan földbeomlás maga alá temette s a segélyére sietők már csak holt testét tudták a törmelék alól kihuzni. — A nyomban megejtett bányarendőri vizsgálat megállapította, hogy gondatlanság senkit sem terhel. — A szerencsétlenül járt munkás özvegyét és 3 kis gyermekét a bányatársulat vette gondozásába és fog is gondoskodni azoknak végleges eltartásáról. — Csak dicséret illetheti meg a társulatot, hogy a rendelkezésére álló erővel, ha nem is tudja az elveszett családfőt pótolni, legalább az anyagi gondoktól igyekszik az elárvultakat megmenteni.

Magyar gyertyát vegyünk! Közvetlenül a küszöbön van az a nap, a melyet a halottak emlékezetének szentelt az élők kegyetele. halottak napján százezrekre menő gyertyát vásárol a közönség és többnyire a külföldi Milly-gyertyát. Egy vidéki aljárásbíró, most tisztán hazafias érzelmektől indítva, az a megszívlelésre és követésre méltó tanácsot veti föl, s szószólójául kér föl bennünket arra hogy hívjuk föl a közönség figyelmét: ne vásároljon, csak magyar gyertyát! Sok száz-ezer korona maradna ezáltal itthon. Szívesen teszünk eleget a fent nevezett hazafias kérelmének, annál is inkább, mert eszméjét magunk is helyesnek tartjuk és úgy véljük, hogy kegyelet és hazafiság végre is nem összeférhetetlenek egymással.

Az októberi buza. Az októberi buzának változásokban elég gazdag pályafutása a napokban befejeződött. A tavaszon 12 forint volt az októberi buza, aztán lement 9 forintra s ma az utolsó jegyzés 10 forint 67 krajcár volt. Ebből is láthatni, milyen nagyarányú volt az októberi buza árhullámszája. Hogy milyen nagy volt októberi buzának az érdekeltség, azt ma még megállapítani nem lehetett. Az utolsó napon is volt még fedezni való s a tőzsde kezdetén az októberi buza 10 forint 80 krajcáron került forgalomba. Amikor aztán a fedezésre való anyag elfogyott, gyors tempóban esett 10 forint és 63

krajcárra. Egy kis parázs tüntetés is volt az októberi buza mellett ugyanis, amikor lezárták a kurzust, néhány pillanatra elcsendesült a tőzsdei forgalom ismeretes két jelszava: adok és veszek s helyett hangos és lármás éljenzésbe tört ki a gabonatőzsde. Az októberi buza árfolyama az áprilisi buzáét is magával ragadta, mely ma érte el az idei kampány legmagasabb jegyzését, 10 forint 67 krajcárt. Megemlítjük még azt is, hogy amint az októberi buzát lezárták, az új októberi buzában, amelyet csak most vetettek, kötöttek üzletet. Az 1911. októberi buzát 10 forint 12 krajcárra vették.

CSAKNOK.

Fenyvesben.

*Kedves, illatos, hűvös fenyőliget,
Ki felűdited a fáradt lelkeket,
Mért nem termettél kis házunk udvarán,
Fájó lelkem ugyanis gyakran megkíván.*

*Ó, az életnek durva tövisei
Ugyis olyan gyakran meg-megsebzének,
Milyen jó volna látod, balzsamoddal
Enyhíteni néha a feltépett sebet!*

*Milyen jó lenne, ha munkám végeztén,
Leülhetnék e mohlepte kis padon
S lombod árnyékát nézve így szólhatnék:
Hál' Istennek, ma jól telt el a napom!
Kaszner Lajos.*

Egy jobb fajta és egészen új

FONOGRÁF

melynek csak „membrán”-ja hiányzik,

24 drb. henger-kottával

potom 25 koronáért eladó!

Cim: a kiadóban megtudható.

809—910. vhsz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. jbiróság 1903 Sp. 490 2 191 4 és 198 2 és a bgyarmati kir. tszék 6124 és 6128 számú végzések következtében Barcza Kálmán ügyvéd által képv. Deutsch Adolf javára 315 K. 200 K. 194 K. 206 K. és 1768 korona s jár erejéig 1904 év február hó 12-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján felül s lefoglalt 5710 K.-ra becsült következő ingóságok u. m.: 20 m. zab, 100 drb. juh és 1 locomotil cséplőgéppel nyilvános árverés eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. jbiróság 1905 V. 80/18 sz. végzés folytán 315 K. ennek 1903 aug hó 28-tól 5% kamata költség 57 K. 10 f. 200 K. tőke ennek 1903 apríl. 4-től járó 5% kamata 19 K. 14 f. költség 194 K. tőke 1903 apr. 4-től 5% és 78 kor. 86 fill. költség 206 K. tőke 1903 szept 1-től 5% kamata és 25 kor. 62 fill. költség 1768 K. tőke 1903 febr. 18-tól járó, 6 százalék kamata és 88 K. 90 f. költség és kielégítési végrehajtásnál felmerült költségek

29 K. bíróság már megállapított és 5 Kor. 80 f. árverés kiúzési díj erejéig Pülyben leendő eszközésére 1910 évi november hó 8-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kiúzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felúfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 évi okt. hó 20-án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

820—910. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a szécsényi kir. járásbíróságnak 1910 évi Sp. 373/3 számú végzése következtében dr. Szenes Alfréd ügyvéd által képviselt Schlesiuger a fia javára 126 K. 80 f. s jár erejéig 1910 évi okt. hó 11-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 870 K.-ra becsült következő ingóságok u. m.: 54 mm. tiszta buza nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1910-ik évi V. 437/6 számú végzése folytán 126 Kor. 80 f. tőkekövetelés ennek 1910 évi márc. hó 29 napjától járó 5^{1/2}% kamatai 1/2^{1/2}% váltódíj és eddig összesen 124 K. 66 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Nógrádludányban leendő megtartására 1910 évi november hó 17-ik napjának délután 3 órája határidőül kiúzetik és ahhoz a venni szándékozók, ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felúfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 okt. hó 27 napján.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Elsőrendű poroszkőszén és felvágott fa

jutányos árban kapható, házhoz szállítva, kisebb-nagyobb mennyiségben

Váradí Rezső

mész- és vegyeskereskedőnél SZÉCSÉNY.

Gyermek-vaságy

kitűnő karban levő

== eladó! ==

Cim: a kiadóhivatalban.

A fűtési-idény közeledtével bátorodom a n. é. közönségnek kiválóan elsőrendű darabos, kocka és dió-nagyságu porosz kőszén 100 kgrmonként 3 kor. 40 fill.-ért

légszesz-koaxot " " 5 koroná-ért

legalább is kocsi-rakomány vételnél házhoz szállítva, ajánlanl. Előjegyzéseket elfogad és a n. e. közönség becses megrendeleseit kéri

teljes tisztelettel
Tepper Adolf.

Uj!

vaskereskedes

Uj!

Értesítés!

Van szerencsem a t. vevőközönség b. tudomására hozni, hogy Szécsényben, a Barok-féle épületben (Rákóczi-ut)

ujjonnan berendezett vaskereskedést nyitottam,

melyben minden a vasáru szakmához tartozó tárgyak, ugymint valódi „Winter“ tengely, sodronyszög, sodronyfonat, konyhaberendezési cikkek, stb. épület-vasalás, asztalos-, lakatos-, és kovács szerszámok, minden minőség, alak és mennyiség szerint kaphatók.

Főtörekvésem oda irányul, hogy a t. vevőim úgy az áruk minőségével, mint a legjutányosabban megállapított árakkal, valamint a pontos és gyors kiszolgálással teljesen meg legyenek elégedve, miért is b. pártfogásukat kéri

tisztelettel **KLEIN SAMU** vaskereskedő.

Vadászfejverek, konyha berendezések, festek és lack nagy választékban.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája, könyv- és papírkereskedése

SZÉCSÉNYBEN.

Elvállalok mindenféle könyvnyomdai munkákat a legjutányosabb árakon.

Allandó nagy újdonság képes levelező lapokban!

Diszdoboz levélpapír- és irodai felszerelésekből nagy raktár.

Magyar királyi dohányáruda.

Szécsényi Hírlap kiadóhivatala.